

телни в ед. ч. са както за одушевени съществителни, т.е. за м. р. е **-esa**, а за ж. р. с **-jasa**, например **kher-esa** (с къщата), **lulug-jasa** (с цветето). В мн. ч. окончанията са същите както за одушевените – за м.р. е **-ensa**, а за ж.р. е **-jensa**, например **ker-ensa** (с къщите), **lulug-jensa** (с цветята).

Определителният член и в този падеж се променя и става е за ед. ч. и за мн. ч. и в двата рода. Например е **romesa**, е **romensa**, е **romnjasa**, е **romnjensa**. Определителният член на неодушевените съществителни отново се променя на е за двата рода, например е **kheresa**, е **lulugjasa**, е **kherensa**, е **lulugjensa**.

Родителен падеж (Genetiv)

Съществителните имена в родителен падеж се откриват с въпросите **kasko(ro)?** (на кого?, чий?) – за одушевени съществителни и **savesko (ro)?** (чий?) – за неодушевени съществителни. С този падеж се изразява притежание на нещо. Окончанието за м.р. ед.ч. за одушевени е **-esko(ro)**, а за ж.р. ед.ч. е **-jako(ro)** – например **rom-esko(ro)** (на мъжа), **romn-jako(ro)** (на жената). В множествено число окончанието за м.р. е **-engo(ro)**, а за ж. р. с **-jengo(ro)** – **rom-engo(ro)** (на мъжете), **romn-jengo(ro)** (на жените). Окончанията за неодушевени съществителни в ед. ч. са както за одушевени съществителни, т.е. за м.р. е **-esko(ro)**, а за ж. р. е **-jako(ro)**. Например **kher-esko(ro)** (на къщата), **lulug-jako(ro)** (цветето). В мн. ч. окончанията са отново като за одушевените – за м.р. е **-engo(ro)**, а за ж.р. е **-jengo(ro)**, например **ker-engo(ro)** (на къщите), **lulug-jengo(ro)** (на цветята).

Определителният член и в този падеж се променя и става е за ед. ч. и за мн. ч. в двата рода. Например е **romesko(ro)**, е **romengo(ro)**, е **romnjako(ro)**, е **romnjengo(ro)**. Определителният член на неодушевените съществителни по същия начин се променя на е за двата рода,